

מסורת הש"ס

(א) נבחרים מ"א מ"א,
 (ב) ב"ב (נז), פ"א, נבחרים
 מ"א מ"א, (ג) נ"א אפילו
 חזמא בדמון חשודים
 נוגד ול"ק, (ד) ב"ב ע"ג:
 ערפון ד' (נז), ע"ג (ערפון)
 ס"א, (ה) נבחרים ע"ג:
 (ו) נבחרים נ"ל ב"ק ס"ג:
 כ"א ל' ע"ג ס"ה,
 (ז) ב"ב"ש מ"א ע"ג ונחמא
 ל"ה, (ח) וירקא מ"א,
 (ט) ע"ג פ"א מ"א ע"ג ד"ה
 ק"ל, (י) ב"ב ע"ג כ"ה,
 (יא) ונ"ע פ"א מ"א ע"ג כ"ה,
 ד"ה ר' יהודה ונ"ע ב"ק
 ר"ה ר' אמי ונ"ע נבחרים
 נ"ל: ד"ה א"ר מ"א ר' יוסף.

מוסף רש"י

בזמן שהיבול נוסף. כל מחרת קרקע לא
אדעטא דפירא נחית. ולא אדעטא
אחת: קדנא שני איננו בכוח שדו
דף פא. כל קנה קדנא הלך איז קורא
אזר (מתה לז' ר' אה ששס. ר' קרימאן לא
דקנא קרקע מחמין וביינין) כמלא
אורא וקור: מביא וקורא. ואע"י
הדרדא היבול: מחלוקת. דרש לקיש
רבי יוחנן: ציבול שני. שמי ישראל
שכר הורגו להחזיר קרקעות בההיא
האמר ריש לקיש מביא ואיז קורא
דמכא דעמיא דמזכר דודאי הדא
לא חזי בטומ שחזירנה: [ציבול
רשאון. כל הני מצינתא ציבול
רשאון: כסנאי. קנין פירות אי
קנין הבוק דמי אי לא: שדא אחוה.
אי הקדישה לאזר גאלה קודא עיוד
ומכרה חזר לאחזר אינה נגאלת שד
וכשהיא יואלה ציבול מיד הלוקחה מן
הגוצר ממחלקת להניס שנא' (ויקרא
מ) ואם לא יגאל את השדה וגו'
והיה השדה בללחמו וגו'. ומכרה מקנה
השדה: שהקדישה לאזר גאלה הגוצר
כשהיא יואלה ציבול חוזרת לבעלים
הראשונים שמכרה לתקדיש שנאמר
בשנת היובל שני ישוב השדה לאשר קנהו
מאחז וגו': מביא ללוקח שדא מאכזי
וסקדיש. בחי איזי בעודה בידו
שדא מקנה: ואחר כך מס אכזי.
ועשית לו אחוה: מניין שפסל לפניו
כשדא אחוה. אם לא גאלה ומכרה
הגוצר שואלה להניס ציבול: אפר
לא משדא אחוהו. קרא ימירא הוא:
שדא שאינא ראוה. בשעה שהקדישה
להיות לו שדא אחוה לעיניו: יאסר ו
כו'. וכל שכן מת אכזי ואחר כך
הקדישה דבשעת הקדש כבר הייתה
אחוה: ר' מאיר אומר. זו אינה
שדא אחוה וחוזרת לו ממחמת אכזי
שמכרה לו וקרא ר' אחא למת אכזי
ואחר כך הקדישה אחא: הכי גרסינן
ואילו לר' יהודה ור' שמעון מס אכזי
ואח"כ הקדישה לא לר' קרא מאי
לאו כסא קמפלני כו'. ולא גרסינן
הכא אלא לאזר דאזלי בתר פדיון וצמיס'
וערקן (דף ד): גרסינן לה: לא אכזי
קרא. אדא: לרביא קרא הקדישה
ואח"כ מת אכזי מנה להו: קנין
פירות. שהיה קנינה לו מאכזי בשעה
שמת אכזי וקנין פירות הוא שדא
היבול נוסף: קנין פירות דמי. ורבי
מית אכזי לא ירית מרדי ולא הויא ליה
אחוה הלכך אי לא דרבייה קרא לא
הוא אחינא דמיהו כשדא אחוה
הקדישה קרא למת אכזי ואחר כך
הקדישה: לאו קנין בגוצר דמי. ורבי
מית אכזי ירית גוסא הלכך מת אכזי
ואחר כך כזי: קנין בגוצר דמי.
ומדור דמת אכזי ואחר כך הקדישה
לרביא קרא: וכסא קרא פאכסו
ודרש. לרביא מיהא אף הקדישה
ואחר כך מת אכזי דאם כן דלא מרבי
אלא מת אכזי ואחר כך הקדישה:
לכסוב קרא אפר לא אחוהו. ולא
תגוב משה: לקוטוס כן. דלוי לרביא

והיו כמו שהחליפו חלקיהן: ומחזיר
וכיון לאמר ירושה המתחלקת היא
פירות דהיינו כל לקחה שבשעת יוצא
משנפלה בימי יהושע דהיינו חד צר

דקא ריית לה גופה ושדה אחזה היא, והלכן נלתי לה
אני קודם פדיון שדה אחזה היא (שם). בעלמא כו' כו'
ו' ואחרי הקדשה, לכתוב רחמנא כו' אשר לא אח
היות שדה אחזה (שם). לא מצא דיין ורגליו
ע לל אחד ירושה לה קאמר דמיאד, אלא אמרין חל

השולח פרק רביעי גיטין

תהי תחור הגוף ציובל:
קנייה לארעא אפילו שעה
חכירו. דקי"ל צבא צמרא
לא מצי למימר פרי האדמה

בזמן שהיוכל נודה ר' ד"ל אמר "מביא ואינו קורא דמי וצריכה דא"ל קאמר ריש לקיש אבל דפירא קא נחית אבלי דקא נחית אימא מודי ליה כהא כהא קאמר רבי מודי ליה לריש לקיש אילן וקרקעו מביא וקו בוזמן שאין הייבול נודה אילנות בתוך שדהו ור' קורא דא ששה מביא הייבול נודה והשתא דא בייבול שני אבל בייבול דקורא דאכתי לא סמך בייבול ראשון הא בייבול שני ללוקח שדה מ"מנות אביו מניין שתהא ת"ל ואם את שדה מ' אחותו שדה שאינה אחותו יצתה זו שראוי דברי ר' יהודה ור"ש שדה מאביו ומת אביו שתהא לפניו כשדה או מקנתו אשר לא משדה אחותו יצתה זו שר' דברי יהודה ור"ש מת לא צריכא קרא מאי לא אביו הוא דא ירית לקנין ר' הקדישה צריך סמך קנין פירות לאו בממנות אביו השתא ממת אביו ואח"כ הקדיש ר' צמריך קרא להקדיש ר' צמריך אמר רב לאימא לך ^בבעלמא קסמי פירות קנין הגוף דמי קרא אשכחו ודרוש לך שדה מקנתו אשר לא אחותה יצתה זו שראוי א"ר יוסף אי לאו דא"ל הגוף דמי ^בלא מצא ידא"ר אסי א"ר יוחנן הן ומחזירין זה לזה כבקנין הגוף דמי לא מ' אלא חד בר חד עד דבא קרא ומתניתא כ

כיוכל. משום מנות יוכל
קחה אם אית ליה קנין
אלא כקנין הגוף דמי ואין
שלא היו לו ולבניו ולכל

ומה היה ראוי לזה והחליטו והרי היא

מת.

ל"א דב"ע קגן פירודת בקען הגוף דמי. דימיוח בעלמא הוא דרבי יהודה אית ליה בעהובל (ביק 57 ע' 3). גבי דין יום או יומים ללא בקען הגוף דמי: מ"א דאמר ר' יוחנן קגן פירודת ב' הקשה רבתי תס ולאו איך מלאט ידיו ורגליו דקימא לן כרש לקש ללא

קנין הגוף דמי נדלארמין בריש החולץ (יבמות דף ז') וקיימא לן נמי דנדלארמיהא אין בריה דבסוף מסכת ביצה (ל.ת.) פסקין כרבי אושעיא ורב נחמן דקיימא לן (פסוטים י.א.) כותים בדרי קאמר בריש פרק ב' דקדושין (דף מ.ב:) האחים שחלקו בריה הן ללקוחות פחות משמות וקנה מקה ופסקין נמי בהמכור את הבית (ב"ב דף סה.) הלן לכן דרך זה על זה דמוכר נעיל סרעה מוכר אלמא לקוחות הן וצ"ל פסקין כפ' בית כור (שם דף ק.) כרב דלמר בעלה מתחלקת לזו משום דיורשין הוו אלמא משום דהוו ללקוחות בלתיורשין ויורשין דקאמר דריש לזו יורשין ממם אלמא כלומר כיוורשין ודכור פסריש גרסיין הכי בפרק קמא דבבא קמא (דף ט.) ומיכו רב אסי דלמר יתלוקו ומספקא ליה אי יורשין הוו היינו יורשין ממם כדמוכח פסריש יצבור (בבבא דף כח.) בני חמש ולא חצי חמש ודרי אסי אמר רבי יוחנן האחים שחלקו לקוחות הן לזו היינו רב אסי אי נמי הא ידידי הא דרביה והא פסקין כדנדרים בפרק השומפין (דף מ.ו.) כדריש ין עקב בשומפין שנדרו הנאה זה מזה דמותר ליכנס להנדר לזו מטעמיה דטעמיה משום בריה כדמוכח בפרק הפרה (ב"ב דף ל.א.) אלמא משום דפסריש הוא כרבינא בחוקים הבאים (ב"ב דף מ.ו.) ומותר במודר הנאה וי"ל דדוקא כהניא לתורה דהכחש לבגד מהיום ולאחר מיתה קיימא לן כריש לקוש לזו קנין הגוף דמי משום דלנא לגבי ברא אחולי מחיל דהכי מנריך להו בפרק יש נוחלין (שם דף ק.א.) למי מיני דריש לקוש דהכל דהתם אלז בעלמא קיימא לן דקנין רבא דמי וקף על גב דקאמר האל רבא קרא ומתניתא מסייעי ליה לריש לקוש לרבא לא סבירא ליה הכי דאס לן קן לא מלא דרי ורגליו דרבא נכר לקוחות לן בפרק ב' דקדושין (דף מ.ב:) ופסקא הכיז (ב"ב דף מ.ח.) קאמר רבא נמי גבי משיכה מפורשת מן המורה קרא ומתניתא מסייעי ליה לריש לקוש אף על גב דרבא קאי כרי יוחנן כר מתלב (יבמות דף ז') ועי"ל דדוקא רבי יוחנן אית ליה דמחזירין זה לזה ביוצא אלז שאר אמוראים סביר אע"ג דלקוחות לא אין מחזירין דמכר הוא דלמחר חתנא דלישאר יורשה ומתנא לא ישתא חתמי שפיר לו"א"ם לרבי יוחנן דמחזירין זה לזה ביוצא מן לא משקנה שדה אחוזה דכלולה הוו שדה מתנה ולא חלקה דכלולה וס' פסוה בשווייה ואלז חמץ וזע חומר שעורים בחמשים שקל כסף

י"ל כיון דפסח זו תמוז לו אחרת
לא קרינן בה שדה מקנה אלא שדה אחוזה: הדרן ערך השוואה
ביא וקורא: לא משכחם. מביא וקורא אלא ביצושה שלג נחלקה
הדורות למפרע עד יהושע שני בניו לאיש אחד שיתלקו יצושה:
במספר

שנתי אביו לא היה קטן לו, וכי אחי קרן להקדישה ואחיי מן אביו, דלע"ז דנשטם הקדש
והי אטערין קרן (שם). קרא אשכחו דורשו. דהקדיש ואחיי מן אביו תיכף אחיה, דלע"ז
שכח כבר אחיה, משום מה לא לי, ש"מ לקדחתיה למדכו הקדישה ואחיי מן אביו, יצאה זו.
דבריה (בבבא ע"ה). האחין שחלקו לנשותיהן הן ומתוהיה הן לזה ביבול. ולא למרתי
קמ' ותחתי ומתלפין ביבול ג"כ שם ומכיו"צ ב"ה: (והש"ס ב"ה). (ומתחין ומתלפין: (בבבא ע"ה).

עין משפט
גר מצות

קסא א מ״י פ״ד מהל'
נזירים הלכה ז'
פסג עשין קלט קמ':
קסב ב מ״י שס פ״ג
הלכה יג':
קסג ג מ״י שס פ״ד
הלכה ד':
קסד ד מ״י שס פ״ג
הלכה יד':
קסה ה מ״י שס פ״ד
הלכה טו':
קסו ו ז מ״י פ״ד מהל'
ערכין הלכה כח':

ה אור השלם

וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים אֶל מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן וְאֶל כָּל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
אֲנִי יְהוָה וְאַתֶּם יִשְׂרָאֵל וְאֵלֶיךָ יִשְׁתָּחֲוּוּ
כִּי אֲנִי יְהוָה וְאַתֶּם יִשְׂרָאֵל וְאֵלֶיךָ יִשְׁתָּחֲוּוּ

תוספות רי"ד

[illegible]